

NU-Motanul și Fiul

- poveste pentru adulți și alți copii –

Florica Bud

Capitolul 1

După mulți ani-poveste, *Nu-Motanul* se trezi într-o dimineață posesorul de drept al unui pisoi ce-i semăna leit. În deplin acord conjugal, el l-a botezat *Nu Și Da PISOIAȘ*. Cum era de așteptat, moștenitorul mult dorit a crescut într-o zi-poveste cât alții în zece, zburdând fericit în grădina palatului părintesc. Nici nu deschise bine ochisorii și iatacul i se umplu de jucării din cele mai năstrușnice, primite în dar de la toți împărații aceluși tărâm minunat. Dis-de-dimineață, o dimineață ce nu anunța nimic rău, *Nu-Motanul* coborî grabnic scările palatului armându-și *Sistemul De Apărare Contra Lenei Plictisului Și Invidiei*. Ajuns jos, văzu mirat o cutie din lemn de mahon, frumos legată cu o fundiță generoasă. Între unduirile ei se odihnea un bilețel roz, ce îi făcea cu ochiul. Intrigat de prezența acelei cutii anonime și fără să-și facă griji, grijile secolului douăzeci și unu, prinse bilețul cu o pensetă imperială, îl desfăcu și îl citi în timp ce își arma *Sistemul De Apărare Împotriva Virușilor Mâncători De Oxigen*, viruși ce făceau zile fripte locuitorilor împărăției lui *Aproape Împărat*, la a

cărui curte slujea, după cum bine știm, pe postul de sfetnic și eroul nostru. *Pentru Nu Și Da Pisoiaș*, citi cu mirare *Nu-Motanul*. Îl desfăcu, nu înainte de a pune în funcțiune și *Sistemul De Teleportare A Bombelor În Spațiul Special Amenajat Pentru Detonare*, neavând încă un *Sistem De Protecție Emoțional Față De Surprize Neplăcute*. Rămase pironit în fața pachetului deschis și, din cauza emoției, pentru o secundă-poveste cele două inimi s-au oprit, după ce dăduseră vina una pe alta de înaltă trădare.

Dar, cum secunde-poveste nu au timp de palpații și leșinuri nevrigoase, *Nu-Motanul* se trezi din starea de semileșin tocmai la timp să prindă în brațe cele două făpturi drăgălașe care apoi se cuibăriră la pieptul său, străjuindu-i cele două suflete.

Nici nu se dezmetici bine, că din toate părțile veneau spre el să-l înghită blițurile flămânde ale paparazzilor. Așa îi trebuie dacă a uitat să armeze *Aparatele De Depistare Și Anihilare A Paparazzilor Universali Ce Se Amestecă Unde Nu Le Fierbe Flagrantul!*

Asta este ... îi place ori ba, *Nu-Motanul* trebuie să accepte cadoul anonim, mai ales că între timp gurile-cască s-au înmulțit, inclusiv *Nu Și Da Pisoiaș* își făcuse apariția și rămase cu o mutră contrariată la animăluțele din brațele tatălui său, ce nu se asemănau cu nici o jucărie din parcul său de distracții, pe care mama sa *Da Miorlau* l-a numit *Locul Unde Se Adună Zânele Să Îmi Legene Puiul*. Ce să fie oare cu acele pufoase ce-l privesc și ele mirate din brațele lui *Nu-Motanul*? Și, ca să pună capac la toate, sensibila *Da Miorlau* a leșinat când a văzut acea imagine în continuă

mişcare. Alte momente de panică... *Motanul* avea brațele pline de ochișori curioși, năsucuri ce îl adulmecau, piciorușe care începeau să se agite...

Un doctor, un doctor, o bonă, o bonă, se alătură și ceilalți corului de cereri, vrând să-și trăiască măcar în felul acesta clipa lor de figuranți ...

Hotărât să pună capăt haosului, *Nu-Motanul* puse povara dublă în cutia de mahon și încercă să se adune. Se auzi sirena unei *Salvări Poveste* din care coborî doctorul *Te Doare Până Sosesc Eu*, doctor de trup și simțire, ce conduce detașat în topul *Sfârșitul Suferințelor De Orice Fel*. Tot domnia sa administrează și clinica *Păstrează-ți Sănătatea Prin Muzică Și Sport* și clinica *Când Vine Barza Să Mă Suni La Zero Zero Trei*, maternitate la care a sunat și *Da Miorlau*; în acest fel a venit pe lume *Nu Și Da PISOIAȘ*. El a salvat întreaga împărăție și, firește, pe *Aproape Împărat*, aflat într-o mare primejdie, și anume aceea de a ajunge pe tărâmul *Celor Ce Adorm La Volanul Mașinii Cu Povești* ori chiar a *Mașinii Cu Povești Pentru Adulți Ce Nu Mai Vor Să Gândească Decât O Dată La Un Secol-Poveste!!!*

Capitolul 2

Prietenul nostru mai vechi, *Motanul Treci Strada Dacă Îți Dă Mâna*, nu întâmplător nașul lui *Nu Și Da PISOIAȘ*, nimeri și el, în vizită fiind, în mijlocul întâmplărilor, gata să o prindă vajnic pe *Da Miorlau* din căderea sa în leșin și inevitabila înaintare spre pământul răbdător al aceluși tărâm. Spun la timp că, neasigurată împotriva leșinurilor și neavând timp să-și armeze *Sistemul De Protecție În Caz De Cădere Liberă La Sol* în caz de leșinuri și alte stări de grație, *Da Miorlau* avea toate șansele să aterizeze forțat și incomod, iar blănița ei albă și atât de pufoasă ar fi avut de suferit, necazul ei producând dureri în lanț celor dragi.

Dar motanul suspomenit s-a interpus între pământ și destin și *Da Miorlau* a scăpat ușor și acum se află în mâinile grijulii ale doctorului *Te Doare Până Sosesc Eu*, care o certă părintește pentru a nu știu câta oară-poveste, că nu poartă întotdeauna *Centura De Protecție Contra Simțirilor Negative* ce abia așteaptă să se repeadă asupra eroinelor sensibile și nevrigoase. Și nu avea nici măcar *Centura De Stres De Tărâm*, pe care o primă doamnă de *Prim Prim Sfetnic* ar fi trebuit să o

poarte. Dacă nu și nu... atunci fără îndoială că e inevitabil ca domnia sa de acum înainte să nu mai iasă decât însoțită de gărzile de corp ale palatului motănesc.

O vom lăsa pe *Da Miorlau* în grija celor apropiați și o să ne îndreptăm atenția spre *Nu Și Da PISOIAȘ* și cele două animăluțe speriate în cutia lor de mahon. Vă veți întreba, în al cincilea an pisicesc de domnie a lui *Nu-Motanul* la curtea lui *Aproape Împărat*, cine sunt cei doi musafiri nepoftiți și cine i-a trimis drept cadou pentru noul născut...

Oare cum au putut trece de *Radarul Între Tărâmuri Fermecate* ce se află la marginea împărăției și care detectează chiar și muștele plimbărețe ce s-ar fi vrut oaspeți ai aceluia tărâm? Numărul lui de cod este *T-101 Mot*, fiind unul din cele zece mii de tărâmuri ale galaxiei *Poveștilor Nemuritoare De Rit Vechi*.

O zi ce se anunță fără nori începe să le dea dureri de cap tuturor locuitorilor împărăției, care nu puteau să fie fericiți atunci când *Prim Prim Sfetnicul* acelei împărății, pe numele său *Nu-Motanul*, avea probleme. La urma urmei, până și preasfătosul motan are dreptul să primească daruri nedecarate la *Fondul Intertărâmuri Dat Și Luat*, ce supraveghează bunul mers al acelor locuri interzise *Zmeilor Ce Nu Contenesc Să Le Facă Rău*.

Dar cu toate acestea, întrebarea rămâne: Cine sunt cele două animăluțe? Cine le-a trimis plocon lui *Nu-Motanul* chiar la a nouăzeci și noua scară a palatului său?!? Cum arată ele, căci nu sunt nici pisici, nici maimuțele, nici șoricei, nici hamsteri, nici măcar purceluși zglobii și nici arici sau alte animale obișnuite să

bântuie tărâmul T-101 Mot? Cine să fie oare acele două vietăți dulci și speriate?

Motanul Treci Strada Dacă Îți Dă Mâna, motan cu experiență și continuu conectat la *Intertărâmurii*, având adresa de e-mail: *mot-treci-strada-coada-de-maimuț@yahoo.com*, avea o vagă bănuială. Dar, afiliat și la *Societatea Anonimă A Animăluțelor Cu Bun Simț*, refuza să creadă că cineva îi putea face cadou unui pisoiaș, nici mai mult nici mai puțin, doi pui de...

Este adevărat că nimeni din împărăția lui *Aproape Împărat*, împărăție în care trăiește doar neamul pisicesc, nu s-a gândit să-și pună un *Sistem De Alarmă Prezență Dulăi!*

Și uite așa, *Nu Și Da Pisoiaș* a primit cadou doi pui de lup, mici și drăgălași. *Drăgălași, drăgălași, dar până când?* se întrebă întregul neam vorbitor de limbă miau-miau, locuitori ai acestui tărâm, neam ce nici măcar nu este afiliat la *Nato*, adică *Organizația Animalelor Nonteroriste*, termenul fiindu-le străin până acum. Dar, cum vor semăna teroarea pe acest tărâm cei doi pui surprinși și ei de o lume nouă, dezagreabilă și adesea chiar ostilă?!

Capitolul 3

Lăbuță Stângă Roz Ureche Dreaptă Gri și Ochișor Albastru Ochișor Negru

Codiță Roz sunt cei doi puișori speriați care au produs atâta zarvă la curtea lui *Nu-Motanul*, împărțindu-i în două tabere pe curtenii săi. Singur *Nu Și Da PISOIAȘ* se minuna de apariția celor doi și încerca să găsească un limbaj comun. Într-un târziu își aduse aminte de *Decodorul Inter Animals Sky* pe care îl primise în dar chiar de la măria sa *Aproape Împărat*. O zbughi, așa cum o fac în jocul lor copiii și, într-un minut, se întoarse cu obiectul, ce nu-i dăduse pace, într-o mână și cu eterna pâine cu dulceață în alta. Ajunse lângă noii veniți și, când întâlni privirea pofticioasă a celor patru ochișori, își dădu seama de nepolitețea sa de membru afiliat la *Organizația Intertărâmurii De Cercetași Nonmarini*.

Fără îndoială s-a purtat ca un mucos care încă aparține de *Organizația Purtătorilor De Scutece XXL*. De fapt, XXL însemnând nu mărimea articolului în sine,

ci vârsta înaintată a purtătorului. Elegant, își repară gafa, împărțind felia cu dulceață în trei părți egale și în acest fel se încinse un mic ospăț în cutia de mahon unde a fost și el invitat. Uitând de decodor, cei trei pui au reușit să se înțeleagă în limba internațională a copiilor ce iubesc dulceața înaintea unei partide de *Tupu*. Tupu în aceeași limbă înseamnă jocul de-a v-ați ascunselea, joc practicat și de cei mari, asociați în *MMSCS*, adică *Misiunea Maturilor Săraci Cu Sinele* care, ca orice asociație de maturi, au reprezentanți în toate parlamentele țărilor galaxiei. Aceștia conduc. Ei împart, despart, unesc, dezbină, ei sunt cei tari.

Când vezi atâția adulți săraci cu duhul te întrebă când și unde își pierd foștii copii inteligența și vioiciunea minții. Și dacă s-ar întreba doar *Nu Și Da PISOIAȘ* l-am putea suspecta de apartenență la *NIDV*, adică *Nonmaturii Între Două Vârste* ori chiar în *NAÍCE*, adică *Nepământenii Ajunși În Consiliul EFS*. Dar... despre *EFS* mai târziu... ori... de ce nu acum? Este vorba despre *Eternul Feminin Smiorcăit !!!*

Scăldându-se în mai multe golfuri și golfulețe, eternul feminin pisicesc încearcă să răstoarne orânduirii și orânduieii bine statornicite, plângând după un matriarhat apoteotic.

Dar decât să intri în conflict cu pisicile, mai bine cu *Intertărâmoneria*, adică *Asociația Intelectualilor Onești, Entuziaști, Nonfeminini Ai Tuturor Țărilor*.

Din această organizație lipsesc mai puțin *intelectualii* zmei. Ce vom fi având noi cu ei, când ei sunt sarea și piperul oricărei povești ce se respectă? Dar, un zmeu tot am comandat de la *Frontul Nonprofit Al Zmeilor Socialiști Aripa Dreapta Stânga Susținători Ai Păcii Între Țări*, ce urmează să ne fie livrat doar atunci

când *Nu Și Da PISOIAȘ* va putea digera un fel de mâncare mult mai grea decât pâinița cu dulceață.

Dar, până la urmă, cele trei animăluțe dulci și jucăușe au reușit să transforme curtea *Prim Prim Sfetnicului* nostru și a lui *Aproape Împărat* într-un laborator-pilot al jocurilor. Dar dacă acestea au adus liniștea la curtea sa, atunci și domnia sa va putea merge la treburile zilnice ale împărăției.

Cât despre *Da Miorlau* ce se poate spune? Se uita îngrozită cum odrasla ei se juca de-a căluțul, sărind când pe un animăluț, când pe altul. Fără îndoială că se cer măsuri drastice în privința pisoiului. Și nu mare ar fi mirarea dacă ea îl va vedea la toamnă școlar, *am cravata mea și sunt școlar*. Ei, dar până la toamnă este atâta timp încât poate îl paște și o preșcolară ori chiar o pre-preșcolară, la ce pisoi deștept se arată. Mai ales că la cursurile interuterine a cam chiulit, fiindcă era un embrion cam leneș, semăna cu *Da Miorlau*, care obosită fiind se tolănea de pe o canapea pe alta. Gata pentru o zi și o nouă poveste! Pe *Nu Și Da PISOIAȘ* și prietenii săi i-am înscris la *NDȘ*, adică *Nimic Despre Școală Și Despre Școlari !!!*

Și în timp ce ursitoarele urzesc un fel de viitor, cei trei pufuleți au adormit fericiți în cutia de mahon.

Capitolul 4

Veștile în *Galaxia Poveștilor Nemuritoare De Rit Vechi* circulă ca în orice altă galaxie cu viteza luminii și sunt purtate de *Pasărea Foaie De Zi Foaie De Noapte Crede Și Nu Cerceta, Pasărea Undă Veselă Și Tristă Poți Să Crezi Ce Vrei, Pasărea Telecolor Fac Ce Vreau Cu Eul Tău, Pasărea Intertărâm Net Drog Copil Țin Loc Mamă Țin Loc Tată și Pasărea În Loc De Altceva Sună-mă La Zero Unu Zero Unu*. Este ușor de înțeles ce repede circulă în acest caz știrea că sfetnicului *Nu-Motanul* i s-a născut un fiu de care este foarte mândru și acesta a poposit pe aceeași lungime de undă pe tărâmul zmeilor.

De ce să nu ajungă vestea și pe tărâmul ursitoarelor? vă veți întreba domniile voastre în anul domnului 3005, bulversați de un sfârșit de secol greu de

uitat și un început de veac greu de urmărit. Ei bine, a ajuns și pe tărâmul lor și chiar la urechile vrăjitoarelor de rit rău, ce tocmai s-au întors încărcate cu multă, multă energie negativă de la congresul secular al *Vrăjitoarelor Coadă De Mătură Cu Reacție Și Ardere Internă*.

Primii care s-au simțit obligați să rumege vestea au fost zmeii. Da, zmeii sau dragonii sunt acele ființe cu apucături ciudate și cu multe capete gata oricând să facă rău. Asta nu înseamnă că toate viețuitoarele care gândesc cu ajutorul mai multor creiere raționează prost sau sunt rău intenționate. Și nici ca măria sa *Aproape Împărat*, care gândește cu ajutorul sfetnicilor, să fie pus în aceeași oală–poveste, adică să facă rău locuitorilor acelor tărâmurii. Să alungăm gândul suspicios! Locul lui este departe de personajele acestei povești.

Dar și zmeii își au încrengăturile lor: *Zmeul Ca Fe Mini*, *Zmeul Pager*, *Zmeul Semafor Roșu Galben Verde*, *Zmeul Cap Pătrat*, *Zmeul Pasăre Conduce*, *Zmeul Cu Scaun La Capete*, *Zmeul Un Cap Râde Șapte Plâng*, *Zmeul Fură Gândul Copiilor Cuminți*, *Zmeul Multe Capete Putere*, *Zmeul Leneș În Patru Timpi Și Unul Mort*, etc... Se cade ca toți acești zmei să aibă un conducător, care ar putea fi împărat, rege sau președinte. După cum adie vântul, dinspre tărâmul lor apolitic, spun ei.

Și, după cum se derulează poveștile acestui secol antipatic, lumea zmeilor tinde spre stânga. Deci alegem președintele, fără a avea vreo legătură cu ceea ce se întâmplă în jur. *Câte capete se mai poartă în lumea lor?* se vor întreba membrii clubului *Impecabil Club Zmeu Fan*. Poate unul, poate nouăsprezece, poate o sută,

depinde câte poate să susțină corpul unui zmeu.

Așadar, s-ar putea închipui un zmeu la dentist, o zmeoaică la coafor, un zmeu strănutând în ecou sau chiar și un zmeu școlar. El ar răspunde la matematică cu un cap aferent, cu altul la informatică și cu al treilea la limba maternă. Care o fi limba lui maternă? Informațiile trec de la un cap la altul, în timp ce profesorul zmeu încearcă să-l urmărească, atent să nu se încurce între atâtea capete și informații.

Se vor fi purtând zmeii cu șuvițe blonde, cu buclușoare ori rași în cap? Vor fi având ei capete pe gâturi lungi ori pe gâturi scurte? Se împopoțonează cu papioane ori cravate? Au ca veșminte costume sobre ori doar blugi? Ascultă muzică în căști la mai multe urechi? Uf! Zmeii aceștia prea se vreau complecși, dându-ne dureri de cap nouă muritorilor !!!

Nici noi, nici zmeii nu putem pierde firul poveștii, plonjând elegant în alte subiecte. Firește, au și ei ca președinte pe *Zmeul Fără Fantezie Nici Umor Nici Poezie*. Despre el doar atât... și apoi... îi privește pe ei!

Dar cine este zmeul care va încerca să-l răpească pe *Nu Și Da PISOIAȘ* și pe cei doi amici ai săi? În toată harababura de pe tărâmul lor se știe doar un singur lucru: zmeul care urmează la rând și tărâmul-poveste spre care se va îndrepta. Ei știu, noi nu !!!

Capitolul 5

În timp ce pe tărâmul zmeilor se trăgea la sorți personajul ce urma să bulverseze eroii acestui tărâm, *Nu Și Da PISOIAȘ* împreună cu amicii săi *Lăbuță Stângă Roz Ureche Dreaptă Gri și Ochișor Albastru Ochișor Negru Codiță Roz* se juca fără nici o grijă în curtea lui *Aproape Împărat*, neîncercând să-și armeze *Sistemul De Îndepărtare Al Zmeilor Și Vrăjitorilor Răi*. Este adevărat că la insistențele mamei sale, *Da Miorlau*, pISOIAȘUL cel năzdrăvan și-a armat *Sistemul De Protecție Contra Colicilor* și, din joacă, a atins și tasta pentru *Protecția Contra Vrăjitorului Portocaliu*, care de fapt este doar un biet vrăjitor fără studii și atestate, el fiind la urma urmei împărat, adică *Împăratul Portocaliu*. Cine nu a auzit de el?

Prevăzător, *Nu Și Da PISOIAȘ* a activat și tasta de *Protecție Față De Zmeul Zmeilor*. Dar cui îi mai este frică de *Zmeul Zmeilor*? Ba mai mult, la ultima conferință biseculară a zmeilor, *Zmeul CIP TYX SYX* a propus înlocuirea lui, acesta nemaifiind de folos poveștilor. Noroc cu *Baba Cloanța Cotoroanța* care, invitată de onoare a zmeilor fiind, i-a luat apărarea în amintirea zilelor-poveste ale tinereții lor, zile de

glorie în care țineau toată *Tărâm Presa* în mișcare.

Câți copilași or fi plâns în brațele bunicilor din cauza faptelor rele ale acestora? Acum s-au dus secolele lor bune, copiii plâng din cauza altor zmei și vrăjitoare, mult mai cumpliți și mai hrăpăreți.

Așadar, *Nu Și Da PISOIAȘ* împreună cu cei doi amici ai săi din cutia de mahon nu erau chiar atât de expuși pericolelor din cele patru zări. Și totuși, mama lui *Nu Și Da PISOIAȘ*, alba și pufoasa *Da Miorlau*, veghea neconținut asupra puiului său, mai ales că nu era deloc încântată de cei doi prieteni ai acestuia. Neam de neamul ei pisicesc nu a respirat același aer cu neamul câinesc... Frica pusese stăpânire pe ea, ca nu cumva cei doi câini-lup să-și dea pe față firea lor și dintr-o ură ancestrală aceștia să-i sfâșie odorul. Tocmai de aceea, după o noapte de coșmar, s-a hotărât să trimită un sol, fără știrea lui *Nu-Motanul*, la curtea *Ursitoarelor Bune*, ca să le invite la o cafea. Mai liniștită după plecarea soțului, ea își aruncă din când în când privirea pe fereastră, unde cei trei pui făceau o larmă de nedescris. Precaută, își armă *Sistemul De Protecție Împotriva Vânturilor Turbate*, apoi *Sistemul Apă Foc Pucioasă*, *Sistemul Pietrelor Ce Lovite Încep Să Zbârnâie*, *Sistemul Frunză Ram Floare Ce Atinse Încep Să Plângă*, *Sistemul Pasăre Aer Nor Care Anunță Un Pericol* și, în sfârșit, *Sistemul Șoareci Canal Șobolani*, anunțând printr-un chițcăit puternic prezența posibililor dușmani subterani. Mai liniștită că a făcut tot ceea ce-i stătea în putință să-și apere odorul, *Da Miorlau* se tolăni epuizată pe divanul său adorat, lăsându-se pradă lecturii ei preferate cu *Nu-Motanul*. Apoi, frântă de efort *fizic și intelectual*, se lăsă

furată de un pui de somn ce o aruncă într-un labirint de vise...

În timpul acesta, *Nu-Motanul* era prins cu treburile tărâmului și deseori ținea sfat de taină cu măria sa *Aproape Împărat*. Atrăși în mirajele tupului, *Nu Și Da PISOIAȘ*, *Lăbuță Stângă Roz Ureche Dreaptă Gri*, *Ochișor Albastru Ochișor Negru Codiță Roz* se tot îndepărtau de curtea părintească și totodată de influența sistemelor de protecție. Târziu, abia când *Sistemul De Alarmă Limită Tărâm*, instalat la ceasul-busolă de care *Nu Și Da PISOIAȘ* nu se despărțea niciodată, a început să sune, el și-a dat seama că pur și simplu s-au rătăcit. Primul impuls a fost să-și strige mama, dar imboldul i-a declanșat și *Sistemul De Atenționare Ai Crescut Ești Motan În Devenire !!!* În aceste condiții el și-a mușcat limba și și-a propus să se poarte ca un motan adevărat, ce nu se mai ține de fusta mamei !!!

Capitolul 6

Speriată, *Da Miorlau* se trezi din coșmarul îngrozitor ce-i îngreuna respirația și cu un ultim efort își armă *Sistemul De Alungare A Gândurilor Rele*. Se spală pe față și vizibil remontată încercă să-și reia firul existențial, dar cu o urmă de presentiment se uită pe fereastră și îngrozită văzu curtea goală. Unde este *Nu Și Da PISOIAȘ?* se întrebă ea îngrozită. Neștiind în ce parte să o apuce, puse în funcțiune radarul care scruta întreaga zonă până departe, la marginea tărâmului *T-101 MOT* și văzu trei puncte mișcătoare care puteau fi cei trei jucăuși. Nu reuși să se convingă, fiindcă imediat auzi clopoțelul ce vestea întoarcerea *Solului* plecat pe tărâmul *Ursitoarelor Bune*. Coborî în grabă să întâmpine musafirii care își anunțară prezența prin chiote și râsete în cascadă.

O undă de speranță încolți în sufletul înnegurat al doamnei *Da Miorlau*. Ea se întrebă unde este *Nu Și Da PISOIAȘ* și mai ales unde este soțul ei, *Nu-Motanul*, tocmai acum când are mare nevoie de el. Pe fundalul acestor întrebări, domnia sa ajunsese tocmai la timp pentru a-și întâmpina musafirii oboșiți de drumul lung, chiar

dacă au folosit ca mijloc de transport *Teleportatorul Timp Spațiu Tărâm Ursitoare Via Tărâm Pisicesc*.

Da Miorlau, ca o gazdă bună, primitoare, îi pofti la masă, unde cele mai delicioase bucate așteptau să fie gustate. În timpul mesei limbile *Ursitoarelor Bune* vorbitoare și ele de limbă *miau-miau* se dezlegară și curioase doreau să-l salute pe *Nu-Motanul* și mai ales pe întâiul lui născut, *Nu Și Da PISOIAȘ*. Este posibil ca niște ursitoare să nu cunoască soarta pISOIAȘULUI? Grea întrebare pentru *Da Miorlau* care nu știa încă în ce ape se scaldă ursitoarele și dacă într-adevăr acestea erau cele bune. Apela *Păsărea Fon Cu Fir*, ca să-l anunțe de urgență pe *Nu-Motanul* despre sosirea musafirilor și necesitatea prezenței sale urgente și speciale. Ba mai mult, cererea ei mergea până la însuși *Aproape Împărat*. Convinsă că mesajul a fost primit, *Da Miorlau* se întoarse la îndatoririle ei de gazdă primitoare. Găsi ursitoarele adunate în jurul unei oglinzi uriașe apărute din senin, oglindă ce depășea cu mult posibilitățile de vizionare a radarului său. La început nu înțelese nimic din ce se vedea acolo, dar apoi își dădu seama că era o *Lentilă De Vizualizat Suflete Și Gânduri Trecute Prezente Și Viitoare*. Aceasta era numită și *Oglinda Fără Scăpare!*

În sfârșit, apăru și *Nu-Motanul* și, spre surpriza *Ursitoarelor Bune* însuși măria sa *Aproape Împărat* și-a făcut apariția urmat de suita sa împărătească. Măgulite, *Ursitoarele Bune* au făcut o plecăciune în fața împăratului și l-au poftit la masă. Ca prin minune și spre uimirea lui *Da Miorlau*, dispăruse *Oglinda Fără Scăpare* și în locul ei se vedea un contur luminos.

Aproape Împărat și Ursitoarele Bune aveau multe de povestit, ele fiind deseori poftite la curtea împăratului și veacuri de-a rândul ei s-au întâlnit și la mesele altor împărați. Profitând de ocazie, *Da Miorlau* îl chemă pe *Nu-Motanul* într-un colț și activând *Sistemul Antifonic Și Interpunere ZYK 500* se grăbi să-i povestească despre dispariția celor trei, chiar de sub nasul ei. *Nu-Motanul* reacționează destul de bine la vestea primită... Fie nu voia s-o sperie mai tare pe *Da Miorlau*, fie credea că *Nu Și Da PISOIAȘ* îi joacă o farsă.

Cei doi reveniră în mijlocul invitațiilor care, prinși în febra revederii, nu le-au simțit lipsa. Deodată, *Mai Marea Ursitoare Zori De Zi* întrebă: *Unde este Nu Și Da PISOIAȘ, fiindcă eu și celelalte ursitoare am vrea să-i lăsăm darurile pe care i le-am pregătit?* Mai retrasă, *Ursitoarea La Bine Și La Greu* se ridică sfioasă și spuse că l-a zărit pe *Nu Și Da PISOIAȘ* împreună cu prietenii săi pe linia ce desparte tărâmul T-101 MOT de tărâmul T-101 MIT și veni cu precizarea că dacă în timp de zece secunde poveste jucăușii nu revin pe tărâmul acesta, linia de separare se va roti spre est și nu vor mai putea fi ajutați, ei intrând în sfera de influență a *lelelor Ce-și Fac Jocul Pe Rând*.

Din păcate, *Ursitoarele Bune* nu știu prea multe despre aceste enigmatice *lele* și nici nu au semnat vreun acord mutual !?!

Capitolul 7

Deodată totul se întunecă în jurul lor și cei trei prieteni începură să se strige unul pe altul. Protejat împotriva panicii de *Sistemul Antipanică Și Isterie*, sprintenul *Nu Și Da PISOIAȘ* își armă *Sistemul De Gândire Organizare Și Prim Reacție Pe Timp De Pericol Și Atac Zmeiesc*, îl apucă cu un braț pe *Lăbuță Stângă Roz Ureche Dreaptă Gri, Ochișor Albastru Ochișor Negru Codiță Roz* cu celălalt și așteptă să se concretizeze pericolul. După cum îl avertiză miniradarul pe care îl purta tot timpul cu el, pericolul venea sub forma unui zmeu din miniclasă nobilă și de ultimă generație a zmeilor superintelenți. Din păcate nu-l putea anihila, doar îi putea reduce din impetuoșitate. Așa că, atunci când se trezi luat împreună cu prietenii săi de suspomenitul zmeu, el îi apucă zdravăn pe cei doi cățeluși, ce speriați și mai puțin pregătiți pentru a face față pericolelor de acest gen tremurau ca două pădăii. *Nu Și Da PISOIAȘ* a umflat balonul pentru zbor încetinit, obiect pe care îl avea în sacul de

prim-ajutor în caz de răpire de către *Zmeii Electronici* și, liniștindu-și prietenii, îi invită să vizioneze de la înălțimea balonului cerul cu toate minunățiile lui. Tocmai treceau prin dreptul unui castel al piticilor stingători de licurici, care se pregăteau să intre în schimbul de zi. Apoi, pentru o secundă-poveste îl văzură și pe *Vrăjitorul Cu Reacție Întârziată Și Gândire Prin Corespondență* care, în pană de inspirație, aștepta poșta spațială să-i aducă modulele de gândire împrumutate.

De atâtea emoții li se făcuse o foame de-a dreptul de poveste și, trecând tocmai atunci pe lângă palatul vrăjitoarei responsabilă cu hrănirea personajelor pozitive ale poveștilor, îl siliră pe zmeu să-și încetinească zborul, acționând *Sistemul Spațial Cu Servofrânare*. Nu prea încântat, dar silit să respecte regulile *Intertărâm* de răpire în masă, *Zmeul Mobil Fon Wer*, pe numele lui, s-a oprit timp de un moment-poveste pentru a da posibilitatea celor trei flămânzi să-și prindă sufletul cu o ciorbă pe ureche de zmeu, cu găluște, ciorbă foarte căutată și gustată de eroii ce se găsesc în cumpănă. Veseli și sătui, cei trei mulțumiră *Zmeului Mobil Fon Wer* pentru respectarea normelor *Intertărâm* și își continuară drumul, curioși să vadă pe ce tărâm-poveste va ateriza răpitorul lor și dispuși să guste din toate deliciile pe care călătoria le-o va oferi. Ca șef de antiexpediție, *Nu Și Da PISOIAȘ* făcu o ședință fulger, numită și *Sfar Rezistență În Caz De Răpire*. Era nevoie de ea pentru a lua primele măsuri până la venirea *Salvarăpiților Intertărâm*, care își avea sediul pe linia de separare dintre tărâmul T-25 MOT de T-26 MOT și T-25 DEV de T-26 DEV. Fiecare ocupant al balonului a primit sarcini bine stabilite și porția de apă vie, nelipsită și ea din rucsacul lui *Nu Și Da PISOIAȘ*.

După ce, cât de cât, le veni inima la loc, mulțumiți că au făcut tot ceea ce se face în astfel de situații, eroii noștri mai aveau o singură problemă de rezolvat; comunicarea cu cei dragi de la curtea lui *Nu-Motanul*. Ei, fără îndoială, își făceau toate grijile dintre țărâmurile despre soarta lor. Cum să-i anunțe pe cei rămași acasă că ei sunt bine, așa cum poate fi acest bine atunci când ești răpit de zmei? Deși nu se puteau plânge... Zmeii au respectat regulile *Intertărâm*, reguli bine stabilite și verificate de organizațiile intergalactice vigilente.

Tocmai în momentul respectiv au fost opriți de *Zmeul De Control Intergalactic*. El voia să știe dacă zmeul *Mobil Fon Wer* are permis de conducere intergalactic, dacă răpirea a fost vizată de organizațiile răspunzătoare și dacă cei răpiți sunt bine, în limitele stabilite, și dacă printr-o ordonanță de urgență nu vor să se întoarcă escortați chiar de către domnia sa. *Nu Și Da PISOIAȘ* s-a simțit vexat de grija exagerată a zmeului controlor și a spus răspicat că neam de neamul lui nu a întrerupt cursul firesc al unei povești !!!

Capitolul 8

La curtea lui Nu-Motanul lucrurile erau sub control, doar nu degeaba excelența sa era *Prim Prim Sfetnicul* măriei sale *Aproape Împărat*. De urgență, împăratul a cerut o comisie intergalactică de constatare a răpirii, de stabilire a legalității și identității zmeului vinovat.

Pe pista de aterizare a *Zmeurodromului* lui *Nu-Motanul* s-a anunțat starea de urgență, căci nu se mai putea face față avalanșei de aterizări, toate strict confidentiale sau foarte, foarte urgente. Răpirea fiului lui *Nu-Motanul* a stârnit și curiozitatea *Tărâmpresei* care, avidă de noi vești după o perioadă de lăncezeală, primea un val proaspăt de oxigen. Primii care au apărut au fost *Paparazzi Universali*
Ce Se Amestecă Unde Nu Le Fierbe Flagrantul !!!

Purtătorul de cuvânt al *Prim Prim Sfetnicului Nu-Motanul* a fost numit ad-

hoc *Motanul Treci Strada Dacă Îți Dă Mâna*, prieten de nădejde al familiei sfetnicului. Domnia sa și-a amenajat de urgență un birou de primire *Tărâmpresă*, luându-și ca ajutor, aidoma oricărui purtător de cuvânt care se respectă, o secretară, adică pe *Felina Cu Ochișori Verzi Prea Jucăuși*, actuala miss *Intertărâm*, ce se pregătea să reprezinte tărâmul T-101 *MOT* la *Miss Intergalactic 3005*. Din nefericire, *Motanul Treci Strada Dacă Îți Dă Mâna* și așa-zisa șefă de cabinet nu mai făceau față întrebărilor noilor veniți cu privire la soarta celor trei dispăruți.

Pornit să-și exercite autoritatea și mizând și pe un loc în sufletul distinsei domnișoare, *Motanul Treci Strada Dacă Îți Dă Mâna* îi aranjează pe respectabilii reprezentanți ai presei în așa fel încât să nu lezeze amorul lor propriu ... poate ... uneori... prea exacerbat. În fața sa erau cei de la *Pasăre Foaie De Zi Foaie De Noapte Crede Și Nu Cerceta*, în dreapta sa ședea *Pasărea Undă Veselă Și Tristă Poți Să Crezi Ce Vrei*, iar în stânga, *Pasărea Telecolor Fac Ce Vreau Cu Eul Tău*.

De o parte și de alta a distinsei șefe de cabinet se aflau domniile de la *Pasărea Intertărâm Drog Copil Țin Loc Mamă Țin Loc Tată* și cei de la *Pasărea În Loc De Altceva Sună-mă La Zero Zero Zero Unu*. După cuvintele reverențioase de salut și plăcerea reîntâlnirii, au stabilit comunicatul de presă, s-au făcut poze-caricaturi și s-au filmat. În final, cu toții au căzut de acord că a fost o răpire pe cinste, deși voci timide ale unor reporteri, reprezentanți ai *Clubpresei Cu Pumnul În Gură*, ce nu au bunul simț să recunoască faptul că sunt depășiți și ar trebui să lase meseria pe mâna tinerilor entuziaști, au murmurat mai mult ca pentru ei: *Ehei, ehei, unde sunt*

răpirile de altă dată? Unde au dispărut zmeii care își făceau propriile lor legi? Ce organisme interstelare !!! Ce comisii de control intergalactic !!! Când s-a mai pomenit ca organul de control să verifice dacă Zmeul Zmeilor a aruncat, într-adevăr, cu buzduganul cale de o poștă, ca să aibă timp Ileana Cosânzeana, între un casting și o ședință foto, să-i încălzească mâncarea care, după cum știe orice cititor, nu trebuie să fie nici prea rece, nici prea caldă? Ce vremuri duse și apuse !!!

Acum, cu noua democrație, un cititor neavizat ar crede că zmeii au libertatea indienilor din rezervații. Cum să le mai ardă de răpiri spectaculoase, cu urmăriri de feți-frumoși din lacrimă, cu trânte *drepte* ca între doi reprezentanți ai aceluiași partid?

Deja când s-a ajuns la politică, lumea *Tărâmpresei* a început să scandeze: *Fără politică, fără politică, afară cu politicul din lumea basmelor !!! Vreți să se ajungă până acolo încât pentru a răpi o fată de împărat să fie nevoie să te înscrii în partidul de guvernământ?* Întrebă o voce dinspre *Pasărea Unda Veselă Și Tristă Poți Să Crezi Ce Vrei*.

Va veni o zi când *Baba Cloanța Cotoroața* nu-și va putea exercita puterile magice decât în rândurile partidului *Vrăjitori Și Vrăjitoare Democrați Cu Aripioare !?!*

Capitolul 9

În sfârșit, cei trei eroi au ajuns pe tărâmul *Zmeului Mobil Fon Wer*, după o călătorie ce li s-a părut fără sfârșit. Este adevărat că s-au ales cu o mulțime de impresii și cunoștințe noi, dar dorul de casă i-a răpus într-un somn lung și încărcat de vise.

În acest răstimp, zmeul răpitor s-a prezentat la mai marele zmeilor, *Zmeul De Înaltă Tehnologie*, ca să-i raporteze misiunea îndeplinită, după care el trebuia să facă un raport detaliat despre expediție, pe zile, ore, minute. Apoi totul trebuia să treacă prin filtrul unei comisii și, funcție de decizia acesteia, să fie declarat apt pentru altă misiune. Dacă nu, dosarul urma să fie clasat și el să fie trimis la munca de jos. Dintre toate, această birocrație îi termină pe bieții zmei care nu știau prea multe despre aceasta și nici nu-i înțelegeau rostul. Dar cine moare de plăcere când este

pus în fața hârtiilor ce așteaptă să te înghită cu cap cu tot?

Soarele stătea în cumpănă, dacă să-i trezească ori nu pe acei pufuleți care păreau niște păpuși în așteptarea brațelor primitoare ale copiilor dornici de joacă. În final, el se hotărî și, trimițându-le o rază mai jucăușă, le deschise ochii ascunși sub pleoapele grele de somn. Primul se trezi *Nu Și Da PISOIAȘ*, ca șef de expediție cu sarcini precise și bine trasate de *Colegiul Pisicilor Ce Domină Neamul Canin*, organism ce își are sediul în *Galaxia Pisicilor Oarbe*. După o toaletă sumară, ca în timpuri-poveste ce nu așteaptă adormiții secolului, își spuse rugăciunea de dimineață și îi adresă mulțumiri îngerului său protector. El se hotărî, în sfârșit, să-i trezească și pe cei doi amici ai săi, ce nu dădeau nici un semn... Smulse o pană din *Pasărea Cuier Mantou Umbrelă* și îl gădilă pe *Ochișor Albastru Ochișor Negru Codiță Roz*, care sări în sus, gata de raport, ca orice cățel cu armata făcută pe *Galaxia Tinerilor Chemați La Arme*, care apoi asigură pacea între galaxii. Amândoi puși pe șotii au hotărât să se amuze un pic, căci prea mare încordare plutea în aer. Aruncară o găleată cu apă ce alungă somnul pe mutrișoara bosumflată a lui *Lăbuță Stângă Roz Ureche Dreaptă Gri* care speriat sări ca ars, neștiind ce se petrece. Dând de fețele vesele ale celor doi, nu știa ce să facă, să se supere ori să se bucure alături de ei. Până la urmă a câștigat tinerețea, ce i-a înfrânat dorința de răzbunare. Astfel cei trei, uitând unde se află, se bucurară din plin de clipa de grație pe care le-o oferea soarele, fără să le ceară nimic în schimb. În acest talmeș-balmeș nimeri *Zmeul Mobil Fon Wer* care, vrând-nevrând, trebuia să respecte legile din *Ghidul Bunelor Maniere*

Ale Zmeilor Răpitori, cu trimitere la anexa cinci. Aceasta din urmă se referea la drepturile celor răpiți, când se aflau în sfera de influență a oricărui zmeu din târâmurile amintite. Deci, cei trei prieteni se bucurară de privilegiile de care beneficiau toți fiii de împărat.

Poveștile, nerecunoscând ca formă de guvernare președinția, ghidul n-a consemnat nimic despre drepturile celor aflați în această categorie, iar zmeii răpitori evitau escalele în republici, nedorind să aibă degeaba bătaie de cap.

La micul dejun li se servi și lista cu drepturile celor răpiți și constatară cu plăcere că la primul paragraf trona libertatea de a-i anunța pe cei dragi că sunt bine și, după ce își fac stagiul de răpiți, ce durează un week-end-poveste, *Zmeul Mobil Fon Wer* îi va duce înapoi, exact de unde i-a luat.

Nu avură răbdare să-și citească drepturile până la sfârșit, căci cel mai mult și mai mult voiau să viziteze târâmul zmeilor, ca să poată povesti la întoarcere ce au văzut. Mai ales că, din păcate, aveau și sarcini, trebuia să depună o lucrare scrisă la *Comisia De Evaluare A Eroilor Răpiți*, referitoare la aptitudini și rezistența la factorii de stres și căile de comunicare cu restul locuitorilor *Galaxiei Poveștilor*, fie ei buni sau răi.

Vrând-nevrând, vor înșfăca laptopul și vor da frâu liber imaginației. Doreau ca lucrarea lor să fie cea mai bună !!!

Capitolul 10

După ce a primit prin *Zmeul Mobil Fon Wer* mesajul că *Nu Și Da PISOIAȘ* este bine, de soarta celor doi cățeluși interesându-se doar în mod tangențial, *Nu-Motanul* s-a grăbit să le dea vestea cea bună și celorlalți. Domnița *Da Miorlau* leșină pentru a doua oară în acea zi, iar de data aceasta *Aproape Împărat* a fost acela care a prins-o la timp. *Ursitoarele Bune* au luat-o degrabă și, cu permisiunea lui *Nu-Motanul*, au dus-o pentru o zi-repaus pe tărâmul lor. Prea multe s-au adunat pe capul ei, așa fără de veste, iar acum avea nevoie neapărat de o terapie specială, în urma căreia să se întoarcă proaspătă, refăcută pentru a intra din nou în atribuțiile sale multiple.

Rămas singur după plecarea soției și a ursitoarelor, *Nu-Motanul* a fost poftit la curtea lui *Aproape Împărat* pentru un scurt sfat domnesc. În tumultul evenimentelor uitaseră de treburile împărăției. Sfatul de taină a durat o oră-poveste, având un singur subiect: întărirea și creșterea numărului sistemelor de apărare la

granițele țărâmului lor, instalarea mai multor radare antizmei, activarea *Sistemelor Spion Țărâm Țărâm Și Țărâm Galaxie*.

La sfârșit, măria sa *Aproape Împărat* îl asigură pe *Prim Prim Sfetnicul* său *Nu-Motanul* că împărăția sa a respectat toate codurile intergalactice și, în concluzie, îl asigură că fără îndoială Zmeul Mobil Fon Wer își va respecta promisiunea și fiul său se va întoarce viu și nevătămat, exact peste zece minute-poveste. Atât îi indica *Busola De Aur Bătută În Brillante Timp Spațiu Evenimente Intraseculare*. Acționați ca de un arc, săriră amândoi în picioare și, mulțumind celorlalți participanți la divanul împărătesc și presați de timpul-poveste, se îndreptară spre palatul lui *Nu-Motanul*, plini de temeri nemărturisite și întrebări fără de răspuns... Ajunși la curtea sa, *Nu-Motanul* îl pofti pe măria sa *Aproape Împărat* să preia conducerea acțiunii de recuperare a celor trei, el simțindu-se depășit de evenimente.

Puse în mișcare toate sistemele de protecție, poate vreo nouăzeci și nouă la număr și, mai împăcat cu cele două inimi ce-l țineau într-un ritm alert, se lăsă în voia deciziilor lui *Aproape Împărat*. Erau două puncte pe ordinea de zi a măriei sale: recuperarea soției *Prim Prim Sfetnicului* său, ce fără îndoială era în mâini bune, în mijlocul ursitoarelor, iar în al doilea rând recuperarea lui *Nu Și Da PISOIAȘ*, recuperare ce ridica într-adevăr mici semne de întrebare, dar nu era în intenția domniei sale să creeze panică în rândul celor ce așteptau finalul la curtea sfetnicului său.

Cu toții au fost de acord că cei trei eroi vor veni pe calea aerului, așa că, în deplină liniște, ei se îndreptară spre *Zmeurodromul* cu cele două piste de aterizare, *Intertărâmuri și Intergalaxii*.

Deodată cerul se întunecă asemenea nopților fără stele. Fulgerele și tunetele îl brăzdau continuu, vrând parcă să facă un concurs interspațial ori chiar o probă de virtuozitate. Oare cine își anunță atât de zgomotos venirea, zmeii ori ursitoarele? Acolo sus se dă vreo bătălie pentru întâietatea celor buni, în condițiile în care zmeii au fost declarați ticăloși? Este dreptul lor să protesteze la toate înaltele curți, pentru a li se retrage această acuzație, deși li s-a explicat că fără acest cusur al lor poveștile ar fi mai puțin interesante și eroii buni nu ar putea ieși în evidență. Dar până la o decizie finală a organismelor abilitate, ele își urmează cursul firesc și zmeii sunt exact așa cum îi știm. În aceste condiții, primele care aterizează sunt *Ursitoarele Bune*, iar în mijlocul lor se zărește *Da Miorlau*, strălucitoare și albă, împrăștiind lumină în jurul ei. Să știe ea oare ceea ce nu știe nici măria sa și nici *Prim Prim Sfetnicul Nu-Motanul*?

Nici nu apucară bine să se revadă și să-și povestească ce au făcut în răstimpul în care nu s-au văzut, că din nou se întâmplă ceva în aer. Un fior străbătu întreaga suflare. Toți așteptau. Să fie oare un nou mod de a se amuza zmeii? Chiar doresc ei să facă o impresie bună în lumea basmelor, răsturnând rânduieli bine stabilite???

Capitolul 11

După cum se așteptau toți cei prezenți la *Zmeurodrom*, cei veniți cu *Pasărea Spațială De Rang Înalt* erau: *Nu Și Da PISOIAS*, *Lăbuță Dreaptă Roz Ureche Gri* și *Ochișor Albastru Ochișor Negru Codiță Roz*. Ei nu au venit singuri, ci însoțiți de *Zmeul Mobil Fon Wer*, care după reguli bine stabilite și sub lupa *Organizației Intergalactice De Protecție A Eroilor De Poveste Răpiți* i-a adus acasă vii și nevătămați.

Cei trei eroi au fost luați pe brațe și duși la palatul lui *Aproape Împărat*, așa cum cerea protocolul aceluia țărâm. Și pentru a nu încălca acordurile bilaterale încheiate între locuitorii lui și neamul zmeilor, o comisie formată din *Motanul Trece Strada Dacă Îți Dă Mâna*, șefa lui de cabinet și un secretar, l-au luat pe *Zmeul Mobil Fon Wer*, l-au dus la *Palatul Oaspeților Mai Puțin Agreți*, pentru a se odihni după lunga călătorie.

Bucuros nevoie-mare că totuși nu a fost cazat la *Palatul Oaspeților Nepoftiți*, așa cum se așteptase el, le mulțumi călduros celor care l-au condus la palat.

Dorea să se retragă degrabă în camera sa, pentru a trimite sms-uri celor ce așteptau vești de la el. Era foarte îngrijorat că un nou virus amenința lumea zmeilor din clasa *Mobil Fonilor* și știa că era așteptat de urgență acasă pe tărâmul lui, pentru a porni cruciada împotriva aceluia virus ucigaș...

După misiunea care a avut drept scop răpirea lui *Nu Și Da PISOIAȘ*, zmeul a fost avansat la gradul de colonel-dragon, un grad onorant, dar și împovărător pentru un zmeu din ultima generație. El adormi adânc, visându-se învingător și se trezi abia peste un an-poveste...

În acest răstimp *Da Și Nu PISOIAȘ*, după ce trecu din brațe în brațe, obosit de atâta efuziune sentimentală, ce nu se potrivea cu noua sa poziție de pisoi adevărat, care a trecut printr-o încercare deosebită, în sfârșit adormi, cu toate protestele noului său statut, în brațele mamei. Epuizată de emoțiile negative și pozitive ale acelei zile lungi, adormi și ea în fotoliul său preferat.

Nu-Motanul, înduioșat de scena idilică din fața ochilor, chemă degrabă pictorul curții împărătești să le facă un tablou celor doi. Apoi... mulțumit și împăcat, cu toate grijile acelei zile care l-au pus la grele încercări ca părinte și sfetnic al *Măriei Sale*, adormi și el, căci la urma urmei chiar și un *Prim Prim Sfetnic* are nevoie de odihnă. Îi reveni în vis *Zmeul Mobil Fon Wer*, ce nu voia să-l lase din ghearele sale pe *Nu Și Da PISOIAȘ*. De fapt, fiul său era cel care n-ar fi vrut să se despartă de zmeul respectiv. Chiar și în somn subconștientul său nu-l lăsa în pace pe *Zmeul Mobil Fon Wer*. Acesta era negreșit o prezență greu de înlăturat din viața copiilor

împărăției sale. Ajunși în mrejele lui, ei sunt greu de salvat.

Nu-Motanul se trezi după o secundă-poveste împăcat cu gândul neodihnei. Se îmbracă în grabă și se convinse că *Nu Și Da PISOIAȘ* era în patul său... cel puțin fizic. Știa ce avea de făcut. Își stăpâni impulsul de a pleca în grabă la palatul lui *Aproape Împărat* ca să convoace o adunare extraordinară a sfetnicilor săi. Amână ideea pentru a doua zi și se închise în birou, pentru a-și face un plan de bătaie. Era convins că nu se mai pune problema duelului fizic cu zmeii. Lupta cu ei s-a mutat în plan mental și vor ieși învingători cei mai abili. Cum să-i salveze pe *Nu Și Da PISOIAȘ* și pe ceilalți pisoi din ghearele zmeilor ce vor să le fure mințile !?!

Nenumărate foi zburau spre *Coșul Cu Idei Proaste* și pe măsură ce ele se adunau tot mai multe *Nu-Motanul* simțea că devine neputincios. Dar nu se va lăsa domnia sa înfrânt atât de ușor! Mâine, cel mai târziu mâine, împreună cu înțelepții împărăției va rezolva acea problemă. Mersul vremii este în favoarea apropierii dintre pisoi și zmei... Vremea nostalgiilor de orice fel a trecut... Ritmul tărâmului său este cu totul altul decât cel al copilăriei sale...

Învins parțial de somn și de zmeii ce avansează rapid, *Nu-Motanul* plecă la culcare, pentru a doua oară în noaptea aceea. Să-i spunem *Noapte bună* motanului îngrijorat și să îi veghem somnul fericit al lui *Nu Și Da PISOIAȘ* care, încălcând toate regulile interne ale palatului, se furișase tiptil să îi aducă pe cei doi cățeluși, parteneri de aventură pe tărâmul zmeilor, în culcușul său.

Adormiră toți trei fericiți că sunt împreună și uitând măcar în somn de

Zmeul Mobil Fon Wer. Tiptil, *Moș Ene* ieși din cameră lăsându-le un zâmbet frumos pe chip, fericit și el că și-a făcut datoria de *adormitor de copii*. Grăbit intră în *Camera Cu Vise*, pentru a le alege pe cele frumoase, înainte de a da iama, acolo, *Știmele Hoațe*.

Noapte de noapte *Moș Ene* ducea o aprigă luptă cu ele, fiindcă doreau să închidă visele bune în *Cutia Definitivă*.

Fericit că ieșise și de data aceasta învingător, se grăbi să distribuie toate visele înainte de cântatul cocoșului împărătesc.

Și... într-un final... liniștea se așternu măcar pentru un rest de noapte în împărăția lui *Aproape Împărat*.

Ziua de mâine îi așteaptă și pe eroii buni și pe cei mai puțin buni, în egală măsură !!!